

РЕШЕНИЕ

№ 19115

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 157 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА ИВ. Т.А

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА ИВ. Т.А Гражданско дело №
20231110133031 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен от ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД срещу ЗД „Бул Инс“ АД осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от **276,64 лв.**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ за вредите, причинени на лек автомобил „****“ с рег. № ***** от настъпило на 13.09.2022 г. в гр. София ПТП по вина на водача на лек автомобил „Опел“, рег. № ****, гражданската отговорност на който е застрахована при ответника, и обичайни ликвидационни разноски, ведно със законната лихва върху главницата от подаване на исковата молба – 14.06.2023 г., до окончателното ѝ погасяване.

Ищецът ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ ЕАД извежда съдебно предявените права при твърдения, че на 13.09.2022 г. в гр. София на Сточна гара, по ул. „Данаил Николаев“ е настъпило пътно-транспортно произшествие между лек автомобил „****“ с рег. № *****, по отношение на който бил застраховател по имуществена застраховка „Каско“, и лек автомобил „Опел“, рег. № ****, за който бил налице сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с ответника. В резултат от произшествието, на застрахования при ищеца автомобил били причинени вреди, за отстраняването на които ищцовата страна заплатила сума в размер на 251,64 лева, като сторила и ликвидационни разноски в размер на 25 лв. Твърди се, че вина за настъпилото ПТП имал водачът на застрахованото при ответника МПС, който при влизане в кръгово движение и смяна на лентите ударил лек автомобил „****“ с рег. № *****, застрахован с имуществена застраховка при ищцовата страна. Предвид наличието на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за управлявания от делинквентна автомобил, ищецът счита, че със заплащането на застрахователното обезщетение по сключената имуществена застраховка се е суброгирал в правата на увреденото лице срещу застрахователя по гражданска отговорност на причинителя на вредите, който следвало да заплати сумата от 276,64 лв., включваща регресно вземане за изплатеното застрахователно обезщетение и 25 лв.

ликвидационни разноси за определянето му. След изпратена регресна покана, ответното дружество не заплатило дължимата сума, поради което ищецът я претендира заедно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане. Претендира разноси.

Ответникът оспорва предявения иск с отговор на исковата молба, подаден в законоустановения едномесечен срок. Не оспорва факта на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лек автомобил „Опел“, рег. № ****. Оспорва механизма на ПТП, изложен от ищеца, както и, че посочените щети са в резултат на настъпилото ПТП. Оспорват процесното ПТП да е реализирано по вина на водача на лек автомобил „Опел“, рег. № ****. Релевира възражение за съпричиняване с твърдения, че водачът на застрахования при ищеца автомобил не се е съобразил с разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП като не е се е движил на такова разстояние от движещото се пред него превозно средство, че да може да избегне удара в него, когато то намали скоростта и спре рязко. Оспорва стойността на настъпилите вреди по застрахования при ищеца автомобил. Претендира съдебни разноси.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и представените по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С доклада си по делото, обективиран в Определение № 28411/15.08.2023 г., съдът е отделил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че: за автомобила „****“ с рег. № ***** към датата на ПТП е съществувала валидна имуществена застраховка „Каско“ при ищеца; за автомобила „Опел“, рег. № **** към датата на ПТП е съществувала валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника; във връзка с образуваната преписка по щета за автомобила „****“ с рег. № ***** ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер от 276,64 лв. с включени 25 лв. ликвидационни разноси. Тези обстоятелства се установяват и от представените по делото доказателства.

По делото са депозираны показания на свидетелите В. Т. С. и Н. М. Г..

От показанията на свидетеля С. се установява, че същият е участвал в ПТП в гр. София, управлявайки автомобила на жена си „Мерцедес МЛ“. Твърди, че било сухо и хладно, като се движил с посока от Румънско посолство и навлязъл бавно в крайната лява лента на кръговото кръстовище на бул. „Сливница“, като в съседната дясна лента, малко по-напред, се движил застрахования при ответника автомобил, който започнал да се престроява наляво и с лявата си задна част ударил в предната дясна част управлявания от свидетеля С. автомобил. Посочва, че двамата водачи спрели веднага и съставили процесния двустранен констативен протокол, като С. се подписал за автомобил „Б“.

От показанията на свидетеля Г. се изяснява, че същият е участвал в ПТП в гр. София на 13.09.2022 г., като е управлявал л. а. „Опел Инсигния“. Посочва, че се е движил с посока от ул. „Владайска река“ към кръговото на Сточна гара, като бил в крайна дясна лента и при потегляне за навлизане в кръговото започнал да се престроява наляво, а в съседната лява лента, малко по-назад, се движил автомобила „****“. Твърди, че с лявата част на задната броня и задния ляв калник ударил застрахования при ищеца автомобил в предната дясна част. Заявява, че двамата водачи спрели и съставили процесния двустранен констативен протокол, като св. Г. се подписал за автомобил „А“.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, като намира същите за обективни, безпристрастни, кореспондиращи на представените писмени доказателствени средства

и допълващи последните. Предвид изминалия период от време, напрегната ситуация около катастрофата и бързината, с която по принцип се случват пътнотранспортните произшествия, настоящият съдебен състав счита, че е нормално свидетелите да не си спомнят някои детайли около събитието с точност, сигурност и пълнота, включително конкретната дата на произшествието, имената на улиците, на които е настъпило то, броят на пътните ленти за движение и факта, дали е бил подаден мигач или не от шофьора на л. а. „Опел Инсигния“. За изясняване на действителната фактическа обстановка свидетелските показания следва да бъдат ценени в съвкупност с представения двустранен констативен протокол, тъй като същият е съставен непосредствено след произшествието и свидетелите посочват, че са го подписали, поради което той следва най-точно да отразява механизма на настъпване на ПТП.

В хода на делото е прието заключение по назначената съдебна автотехническа експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно, безпристрастно, компетентно дадено и неоспорено от страните. Същото кореспондира със свидетелските показания и с представените доказателства, вкл. двустранен констативен протокол, заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, доклад по щета, опис-заключение и снимки, поради което съдът не намира основание да се съмнява в обосноваността на експертното заключение. Вещото лице по изготвената експертиза е установило следния механизъм на ПТП: в гр. София, л. а. „Опел Инсигния“ с рег. № **** се движи по ул. „Владайска река“ и при навлизане в кръговото кръстовище „Сточна гара“ в посока бул. „Сливница“ преминава от крайна дясна лента в крайна лява пътна лента, като не пропуска и реализира ПТП с попътно движещия се отляво в кръговото кръстовище с посока от бул. „Ген. Данаил Николаев“ л. а. „****“ с рег. № *****. Според експерта от техническа гледна точка причината за настъпване на процесното ПТП е поведението на водача на л. а. „Опел Инсигния“ с рег. № ****, който, при навлизане в кръгово кръстовище „Сточна гара“ и предприемане на маневра за смяна на лентите за движение отдясно наляво, не пропуска попътно движещия се отляво л. а. „****“ с рег. № *****. От експертизата се установява, че всички увреждания по л. а. **** с рег. № ***** отразени в опис на застрахователя, се намират в пряка причинно - следствена връзка с механизма на процесното събитие, като стойността, необходима за възстановяването им, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е **594,17 лв.**, като обичайните разноски за ликвидиране на щетата са в размер между 15,00 лв. и 25,00 лв. Вещото лице изяснява, че стойността, необходима за възстановяването на причинените вреди, изчислена по Методиката към Наредба № 24 към датата на ПТП, е 335,48 лв.

Ищецът е изпратил до ответника покана за доброволно изпълнение на регресна претенция, с която е поискал да му се изплати процесното застрахователно обезщетение, но плащане не е последвало.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Основателността на предявения осъдителен иск по чл. 411 КЗ се обуславя от установяване на правопораждащ фактически състав, който включва следните елементи: 1) наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения автомобил; 2) заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца – застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор; 3) отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, възникнала при осъществяване изискуемите елементи на непозволеното увреждане – деяние,

противоправност, настъпили в причинна връзка с деянието вреди и вина, която по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД се предполага; 4) наличие на валидно застрахователно правоотношение между делинквента и ответника по застраховка "Гражданска отговорност", със застрахователно покритие към датата на ПТП.

Съдът приема, че посочените предпоставки са налице.

По делото се установи наличие на валиден и действащ към датата на процесното ПТП договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения автомобил „****“ с рег. № ***** и е безспорно, че за автомобила „Опел Инсигния“, рег. № **** към датата на ПТП е съществувала валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника. Доказа се и не се спори, че ищецът – застраховател е заплатил на увреденото лице застрахователно обезщетение в размер на 251,64 лв. и е сторил ликвидационни разноски в размер на 25,00 лв.

В настоящото производство се доказва и отговорност на предизвикалия ПТП водач по чл. 45, ал. 1 ЗЗД - на 13.09.2022 г., в гр. София, водачът на л. а. „Опел Инсигния“ с рег. № **** се движи по ул. „Владайска река“ и при навлизане в кръговото кръстовище „Сточна гара“ в посока бул. „Сливница“ преминава от крайна дясна лента в крайна лява пътна лента, като не пропуска и реализира ПТП с попътно движещия се отляво в кръговото кръстовище с посока от бул. „Ген. Данаил Николаев“ л. а. „****“ с рег. № ***** - с това си поведение водачът Н. Г. е нарушил чл. 25, ал. 2 от ЗДвП. Действително, в ДКП за дата на произшествието е посочена 13.09.2022 г., а в заявлението за изплащане на застрахователно обезщетение - 28.02.2023 г., но съдът приема именно първата дата. Това е така, защото двустранният констативен протокол е подписан и от двамата участници в ПТП и те не спорят по отразеното в него, а отделно от това свидетелят Г. също посочва за дата на инцидента 13.09.2022 г. Същевременно, застрахованата по „Каско“ Мария Първанова е подала уведомлението за застрахователното събитие на 02.03.2023 г. (пет дни преди да изтече срока на застрахователното покритие), поради което е имала интерес да посочи за дата на събитието 28.02.2023 г., за да спази уговорения със застрахователя срок за уведомяването му – Глава трета, раздел I от ОУ към застраховката. Това обаче е без значение за настоящото производство, тъй като е релевантен фактът на изплащане на застрахователното обезщетение по действащ към датата на ПТП договор за имуществена застраховка.

Вината на делинквента се предполага, като не са ангажирани доказателства, които да оборват законовата презумпция.

Вследствие от горепосоченото противоправно поведение са причинени посочените в опис-заклучението на ищеца вреди на управлявания от свидетеля С. л. а. „****“ с рег. № *****, като съдът приема, че същите са на стойност 594,17 лв. - изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП – в този смисъл е заключението на приетата и неоспорена автотехническа експертиза. Съгласно разпоредбата на чл. 386, ал. 2 КЗ застрахователното обезщетение трябва да бъде равно на размера на вредата към деня на настъпване на събитието, като целта е да се стигне до пълно репарирание на вредоносните последици, което обстоятелство обуславя наличието на застрахователния интерес. Следователно, от съществено значение е размерът на действително причинените вреди, като обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо

застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество (чл. 400, ал. 1 от КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 400, ал. 2 КЗ). Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност. Следователно, застрахователят по гражданска отговорност, в хипотеза на регрес спрямо него, заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие - без овехтяване (Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО). При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. В този смисъл е съдебната практика на ВКС, според която действителната стойност на вредата по смисъла на чл. 273, ал. 2 и чл. 203 КЗ (отм.) – сега чл. 400 КЗ, е пазарната стойност, достатъчна към момента на увреждането за закупуването на имущество от същия вид, респ. пазарната стойност на ремонта за отстраняване на настъпилата вреда (Решение № 115/9.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II ТО), като при определяне на обезщетението съдът, ползвайки заключение на вещо лице, не е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН /в този смисъл Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО; Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО; Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/. Ако увреденият автомобил е бил в гаранционен срок, обезщетението следва да се определи по цени за ремонт, каквито е необходимо да се заплатят в оторизирания сервиз, щом това е условие за запазване на гаранцията. При тази хипотеза, при настъпване на застрахователно събитие, увреденото лице ще бъде изцяло удовлетворено, в случай че изцяло бъдат заместени повредените автодетайли с нови оригинални авточасти. Ако обаче няма причина автомобилът да се ремонтира в сервиз с цени над средните пазарни, с оглед запазване на гаранцията му, дължимото от ответника обезщетение не може да надхвърля средните пазарни цени за труд и за нови авточасти и детайли. В случая по делото не се спори и се установява, че увреденият автомобил е произведен през 2006 г., поради което към датата на ПТП не е следвало да бъде ремонтиран в официален сервиз, тъй като не е бил в гаранция.

Следва да се посочи, че съгласно практиката на ВКС, обективизирана в решение № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 109/14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, ТК, I т. о. и др., Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, въведена с чл. 1, ал. 3 от Наредба № 24/08.03.2006 г. на КФН, се прилага като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. Поради това, при определяне размера на обезщетението, прилагането на Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди по чл. 4 на Приложение № 1 към чл. 15, ал. 4 от Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН не е задължително. Определеното застрахователно обезщетение, въз основа на заключение на вещо лице, може да надвишава минималната долна граница по чл. 4 на Приложение № 1, когато не са представени документи за извършен ремонт на МПС в сервиз, а размерът на обезщетението е бил определен от застрахователя в съответствие с Наредба №

24/08.03.2006 г. на КФН. При съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката към Наредба № 24/08.03.06 г. на КФН.

Доколкото обаче ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 251,64 лв. и е сторил ликвидационни разноски в размер на 25,00 лв., следва да му се присъди единствено претендираната сума в общ размер от 276,64 лв.

Не са налице основания за намаляване на посоченото обезщетение, като възраженията на ответника в тази насока са неоснователни. По делото не се установи поведение на водача на увредения л. а. „***“ с рег. № *****, което да е допринесло за настъпване на произшествието, а възраженията на ответника за извършвани ненужни ремонтно-възстановителни дейности, за ремонтиране на здрави детайли и за завишена цена на труд и материали са неотнормисими в случая, тъй като автомобилът не е ремонтиран в сервиз на застрахователя, а е определено застрахователно обезщетение по експертна оценка.

Следователно, искът е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на правния спор, само ищецът има право на разноски. Претендират се сторените от ищеца и включени в представения списък по чл. 80 ГПК разноски, както следва: 50,00 лева – държавна такса, 200 лева – депозит за експертиза и 480, 00 лева – адвокатско възнаграждение. Ответникът е релевирал своевременно възражение за прекомерност на уговореното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, доколкото същото е определено в минимален размер, според Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и същевременно е съобразено с фактическата и правна сложност на делото. В допълнение, съдът отчете и обстоятелството, че уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е с включен ДДС, като е представена фактура и доказателства за регистрация на адвокатското съдружие – процесуален представител на ищеца, по реда на ЗДДС. Предвид изложеното, доказаните разноски на ищеца са в общ размер от 730,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87 да заплати на „Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ, сумата 276,64 лева, представляваща регресно вземане за платено на застраховано лице застрахователно обезщетение по имуществена застраховка за вредите, причинени на лек автомобил „***“ с рег. № *****, от настъпило на 13.09.2022 г. в гр. София, при кръговото кръстовище на „Сточна гара“, ПТП по вина на водача на лек автомобил „Опел Инсигния“, рег. № *****, гражданската отговорност на който е застрахована по силата на сключен с ответника договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, и с включени 25 лв. ликвидационни разходи, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба - 14.06.2023 г. до окончателното ѝ погасяване.

ОСЪЖДА „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление:

гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ № 87 да заплати на „Булстрад Виена Иншурънс груп“ ЕАД, ЕИК 000694286, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. „Позитано“ № 5, на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **730,00 лв.**, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____